

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122205620
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4122205620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, v právnej veci žalobcu: U. H., nar. XX. XX. XXXX, F. XXX/XX, Q., občan SR, právne zast.: Mgr. Peter Miklóssy, advokát, Hlavná 1221, Vrábľa, IČO: 42 125 308, proti žalovanému v 1. rade: J. Y., nar. XX. XX. XXXX, F. XX, Q., občan SR, v 2. rade: H. Y., nar. XX. XX. XXXX, F. XX, Q., občan SR, obaja žalovaní právne zast.: JUDr. Dagmar Danóciová, advokátka, Záborského 491/32, Nitra, IČO: 42 046 262, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o podanom odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/56/2022-185 zo dňa 27. 02. 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaným priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd prvej inštancie) zamietol žalobu žalobcu a žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom pozemku s parcelným č. XXXX/X (parcela registra C KN), druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 4 m², nachádzajúcom sa v k. ú. Q., vytvoreným geometrickým plánom č. 3/2022 zo dňa 24. 03. 2022, ktorého vyhotoviteľom je Ing. Yveta Strhanová, úradne overeným Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, dňa 08. 04. 2022 pod č. G1-724/2022. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre k. ú. Q., a to parcely registra C: parcelné č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 281 m², parcelné č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 76 m², parcelné č. XXXX - záhrada o výmere 381 m², stavby domu so súpisným číslom XXX na pozemku s parcelným č. XXXX/X a stavby rozostavaného rodinného domu bez súpisného čísla na pozemku s parcelným č. XXXX/X. Žalovaní sú ako manželia bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre k. ú. Q., a to parcely registra C: parcelné č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 323 m², parcelné č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 32 m², parcelné č. XXXX - záhrada o výmere 172 m², parcelné č. XXXX - záhrada o výmere 207 m², stavba domu so súpisným číslom XXX na pozemku s parcelným č. XXXX a stavba garáže so súpisným číslom na pozemku s parcelným č. XXXX. Pozemky žalovaných zapísané aktuálne na LV č. XXXX pôvodne spolu tvorili pozemok parcelné č. XXXX/XX v evidovanej výmere 747 m², zapísaný v PKV č. 4798. Tento pôvodný pozemok nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 01. 1956 J. K. s manželkou P. K., rod. K.. Pozemok a jeho vlastníci boli titulom kúpy do pozemkovej knihy zapísaní pod Čd. XXX/XX dňa 15. 08. 1956. Prvým technickým podkladom so zameraním hranice medzi terajšími pozemkami s parcelnými č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalobcu

a terajšími pozemkami s parcelnými č. XXXX a XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných bol geometrický plán a výkaz plôch č. 35/1956 zo dňa 31. 08. 1956. Geometrický plán bol vyhotovený až následne, po kúpe pôvodných pozemkov s parcelnými č. XXXX/XX a XXXX/XX, ich zápise a zápise ich vlastníkov do pozemkovej knihy. Podanou žalobou sa žalobca domáha určenia hranice medzi pozemkami s parcelnými č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalobcu a pozemkami s parcelnými č. XXXX a XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných poukazujúc na skutočnosť, že súčasná právna hranica je evidovaná nesprávne a presahuje smerom do pozemku žalobcu. Žalobca na podporu svojich tvrdení o nesprávne zaevidovanom priebehu hranice predložil znalecký posudok, odborné vyjadrenie a geometrický plán, všetky doklady vypracované Ing. Yvetou Strhanovou, znalkyňou z odboru geodézia a kartografia. Žalobu považoval za jediný možný a relevantný prostriedok nápravy vzhľadom na nesprávne zakreslený priebeh hranice medzi pozemkami. Uviedol tiež, že žalovaní nemohli vlastnícke právo nadobudnúť vydržaním, keďže na ich strane nemožno hovoriť o nerušenej a dobromyseľnej držbe. Poukazoval na skutočnosť, že o spornej otázke vlastníckeho práva nebolo rozhodnuté meritórne, pričom prejudiciálne posúdenie určitej otázky podľa CSP zásadne nemá tvoriť prekážku veci rozsúdenej.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil z výpisu z LV č. XXXX Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor, že ako výlučný vlastníak nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Nitra, obci Nitra, k. ú. Q., a to parcely reg. „C“ parcelné č. XXXX/X o výmere 360 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXX/X o výmere 76 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXX o výmere 381 m² - záhrada, dom s. č. XXX na parcele č. XXXX/X a rozostavaný rod. dom na parcele č. XXXX/X je zapísaný žalobca. Súd prvej inštancie ďalej z výpisu z LV č. XXXX Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zistil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Nitra, obci Nitra, k. ú. Q., a to parcely reg. „C“ parcelné č. XXXX o výmere 323 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXX o výmere 32 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXX o výmere 172 m² - záhrada, parcelné č. XXXX o výmere 207 m² - záhrada, dom s. č. XXX na parcele č. XXXX a garáž s. č. XXXX na parcele č. XXXX sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných. Ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva je na predmetnom LV zapísaná kúpna zmluva V 2512/11-1685/11.

4. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 16C/338/2016 mal súd prvej inštancie preukázať, že na Okresnom súde Nitra prebiehalo konanie o spore žalobcov J. Y. a H. Y. (žalovaní v tomto konaní) voči žalovanému U. H. (žalobca v tomto konaní) o odstránenie časti stavby rodinného domu (ďalej v texte aj ako konanie 16C). Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 16C/338/2016-121 zo dňa 26. 11. 2018 uložil žalobcovi povinnosť odstrániť časti nadstavby malometrážneho rodinného domu (zrubovej nadstavby postavennej na garáži) na CKN parcelách č. XXXX/X, XXXX/X, k. ú. Q. zapísaných na LV č. XXXX presahujúce na CKN parcely č. XXXX, XXXX, k. ú. Q., zapísané na LV č. XXXX po hranicu medzi týmito pozemkami v rozsahu: - presahujúcu strechu v strede garáže nad parc. č. XXXX - 34 cm, za garážou 27 cm, na konci nadstavby malometrážneho rodinného domu, na parc. č. XXXX -11 cm; - presahujúce rohové spoje na parcele č. XXXX - 26 cm, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti predmetného rozsudku. Žalovaným bol voči žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Voči predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom 12Co/94/2019 - 210 zo dňa 12. 05. 2022 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V konaní 16C sa súdy zaoberali spornou otázkou stanovenia hranice medzi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a pozemkami vo vlastníctve žalovaných. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že hranica medzi pozemkami vedie tak, ako ju označili žalovaní a ako je vyznačená v pláne skutočného zamerania. Opak sa žalobcovi v predmetnom konaní preukázať nepodarilo. Tiež neboli preukázané tvrdenia žalobcu o nadobudnutí vlastníckeho práva k spornej časti pozemku vydržaním. V konaní 16C sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že hranica medzi pozemkami bola zakreslená nesprávne a takto bola užívaná už dlhšiu dobu a bola rešpektovaná aj právnymi predchodcami žalovaných. Hoci žalobca plán skutočného zamerania považoval za neobjektívny, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd preto považoval predložený plán skutočného zamerania za relevantný a pri rozhodovaní z neho vychádzal. S výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie a aj s jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil aj odvolací súd, ktorý považoval za správny právny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca časťou nadstavby malometrážneho rodinného domu presahujúcou na pozemok žalovaných protiprávne zasiahol do ich vlastníckeho práva. Podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci žalobca nepreukázal iný priebeh hranice medzi susednými pozemkami, než aká vyplýva z plánu skutočného zamerania a nepreukázal ani splnenie zákonných

podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Voči rozsudku odvolacieho súdu bolo žalobcom podané aj dovolanie, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/100/2021 zo dňa 31. 03. 2022 odmietnuté.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že v tejto veci nebolo možné žalobe žalobcu vyhovieť vzhľadom na výsledok právoplatne skončeného konania 16C. V konaní 16C bola hmotnoprávna otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ku ktorej žalobca žiada určiť vlastnícke právo v tomto konaní, definitívne vyriešená. Predmetom uvedeného konania 16C síce bolo odstránenie časti stavby, a teda súd vo výroku rozhodnutia nerozhodoval o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale ukladal žalobcovi (v konaní 16C vystupujúci ako žalovaný) povinnosť časť stavby odstrániť, pred rozhodnutím o tejto povinnosti si však súd musel ustáliť otázku priebehu hranice medzi pozemkami strán sporu. V konaní 16C súd dospel k záveru, že hranica medzi parcelami č. XXXX, XXXX/X a XXXX/X vo vlastníctve žalobcu a parcelami č. XXXX, XXXX, XXXX vo vlastníctve žalovaných prebieha tak, ako je zakreslená v pláne skutočného zamerania vypracovaného Geodetickou kanceláriou GEA s.r.o., Ing. Ľubomírom Šagátom. V predmetnom konaní bolo zároveň preukázané, že stavba žalobcu presahuje na parcely žalovaných č. XXXX a XXXX, preto súd za splnenia ďalších podmienok žalobe vyhovel a žalobcovi nariadil časť stavby presahujúcej na pozemky žalovaných odstrániť. Nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16C/338/2016-121 zo dňa 26. 11. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/94/2019-210 zo dňa 12. 05. 2020 bolo konanie o odstránenie časti stavby rodinného domu vo vlastníctve žalobcu definitívne a s konečnou platnosťou skončené. Jeho výsledok, teda rozhodnutie vo veci samej, je pre strany predmetného sporu a ich právnych nástupcov záväzný. K záveru o dôvodnosti uloženia povinnosti žalobcovi, aby časť stavby domu odstránil, dospel súd v konaní 16C po tom, ako si prejudiciálne vyriešil otázku vlastníctva pozemkov žalobcu a žalovaných a priebeh hranice medzi nimi. Hmotnoprávna otázka priebehu hranice medzi pozemkami žalobcu a žalovaných bola v konaní 16C definitívne vyriešená a zároveň bola definitívne vyriešená hmotnoprávna otázka vlastníckeho práva žalobcu k spornej časti parcely č. XXXX, pretože z tohto konania je zrejmé, že celá parcela č. XXXX je vo vlastníctve žalovaných. Súd prvej inštancie považoval výsledok právoplatne skončeného konania 16C za záväzný a pri rozhodovaní v tomto spore naň musel prihliadať. Dospieť k inému záveru o vlastníctve časti parcely č. XXXX tak, ako sa ho domáha žalobca v tomto konaní, nie je možné, pretože táto otázka už bola v konaní 16C vyriešená a súd si ju už nemôže posúdiť inak. Žalobu v tomto konaní 19C bolo preto nutné zamietnuť. Uvedený právny záver vyplýva z ustanovení § 194 ods. 2 CSP a § 228 CSP (predtým ustanovenie § 135 ods. 2 a § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). V celom rozsahu tiež súd prvej inštancie odkázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/13/2020 zo dňa 30. 11. 2021, v ktorom sa tento dôsledne vysporiadal aj s právnymi závermi Najvyššieho súdu SR v iných veciach k otázke záväznosti prejudiciálneho posúdenia. Záver žalobcu, že súd pri rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. 16C vychádzal z rozdielných skutkových okolností, nepovažoval za správny. Hoci predmety konaní 16C a 19C sú odlišné, skutkový stav je v oboch prejednávaných sporoch totožný. Za nové skutočnosti nie je podľa názoru súdu prvej inštancie možné považovať ani znalecký posudok či geometrický plán vypracovaný Ing. Yvetou Strhanovou predložený žalobcom v tomto konaní, pretože znalkyňa v týchto listinách nedeklaruje zmenu skutkového stavu (oproti stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania vo veci 16C), ale len prešetruje, vysvetľuje a zakresľuje hranice medzi pozemkami strán sporu na základe technických podkladov a nového mapovania. To, že žalobca bol v konaní 16C pasívny a listiny, ktoré majú preukazovať jeho vlastnícke právo k spornej časti pozemku, si v konaní 16C nezabezpečil a súdu takéto listiny nepredložil, neznamená, že skutkový stav sa zmenil. Žalobca bol stranou sporu 16C, v predmetnom konaní bol aj právne zastúpený, mal možnosť sa vo veci vyjadrovať, súdu navrhovať a predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení, jeho právny zástupca sa zúčastnil všetkých pojednávaní v uvedenom konaní. V konaní 16C žalobca síce spochybnil plán skutočného zamerania predložený žalovanými, no svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, čo súd prvej inštancie v konaní 16C konštatoval v bode 43. odôvodnenia rozsudku zo dňa 26. 11. 2018.

6. Vzhľadom na predmetné právoplatne skončené konanie 16C a jeho výsledok nebolo možné žalobe v tejto veci vyhovieť, a preto ju súd prvej inštancie zamietol. Vykonávanie ďalšieho dokazovania vypočítaním znalkyne Ing. Yvety Strhanovej či svedka N. H. za účelom ustálenia priebehu hranice medzi pozemkami strán sporu považoval súd prvej inštancie za nadbytočné, preto tieto dôkazy s poukazom na zásadu hospodárnosti nevykonával.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, pričom rozsudok napadol v celom rozsahu. Podľa žalobcu v predmetnej právnej veci súd

prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať a mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a napokon napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto bolo odvolanie žalobcu odôvodnené v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ CSP.

8. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na Geometrický plán č. 3/2022 zo dňa 24. 03. 2022, ktorý vyhotovila Ing. Yveta Strhanová, úradne overený Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor dňa 08. 04. 2022 pod č. G1-724/2022, ktorý je súčasťou súdu predloženého Odborného vyjadrenia č. 1/2022 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej z odboru geodézia a kartografia, podľa ktorého je novým pozemkom s parc. č. XXXX/X (parcela registra C KN), druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 4 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území Q., vymedzená časť pozemku, ktorá bola nesprávne pričlenená k pozemku s parc. č. XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných. Zároveň je obsahom tohto odborného vyjadrenia presne vymedzený priebeh vlastníckej hranice medzi pozemkami s parc. č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalobcu a pozemkami s parc. č. XXXX a XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, a to po jednotlivých bodoch definovaných tak príslušnými súradnicami, ako aj ich umiestnením na mieste samom. Určenie hranice medzi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a pozemkami v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných prostredníctvom geometrického plánu vychádza zo záverov znaleckého posudku č. 5/2021 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej z odboru geodézia a kartografia. Závery tohto znaleckého posudku potvrdzujú skutočnosť, že súčasná právna hranica medzi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a pozemkami v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných je evidovaná nesprávne a nie je totožná so skutočnou právnou hranicou medzi týmito pozemkami, pričom je evidovaná nesprávne práve tak, že táto hranica nesprávne v rozpore s právnym stavom presahuje smerom do pozemku žalobcu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že dôvodom nesprávnosti aktuálnej evidencie právnej hranice medzi pozemkami s parc. č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalobcu a pozemkami s parc. č. XXXX a XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných je chybný výpočet lomových bodov pri technicko-hospodárskom mapovaní (THM) na danom mieste v roku 1986 podľa vyšetrovacieho a meračského náčrtu č. 203. Podľa znaleckého posudku po mapovaní THM má byť správne určená hranica medzi pozemkami s parc. č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalobcu a pozemkami s parc. č. XXXX a XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných tak, ako je to zobrazené v prílohách znaleckého posudku po lomových bodoch (presne určených znaleckým posudkom) č. 203-89, 203-102, 9029, 4335-1 (predný roh stavby garáže na parcele registra C KN č. XXXX), 4335-2 (zadný roh stavby garáže na parcele registra C KN č. XXXX), 203-37 (zadný kraj betónu na konci pozemkov registra C KN č. XXXX a XXXX k susedným parcelám registra C KN č. XXXX a XXXX). Znalecký posudok tak presne definuje a vymedzuje posun hranice do pozemkov žalobcu, resp. plochu z pozemkov žalobcu, ktorá bola nesprávne pričlenená k pozemkom v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných.

9. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol napriek tomu, že žalobca predložil dôkaz o nesprávnej evidencii hranice medzi pozemkami sporových strán, resp. dôkaz o jej správnom priebehu, pričom obsah tohto dôkazu nebol vyvrátený ani spochybnený, rozhodol súd prvej inštancie nesprávne na základe nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá podľa žalobcu naplnenie odvolacích dôvodov v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP. Žaloba bola podaná dôvodne. Ak súčasná právna hranica medzi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a pozemkami v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných je evidovaná nesprávne tak, že táto hranica nesprávne v rozpore s právnym stavom presahuje smerom do pozemku žalobcu, dochádza tým k porušeniu vlastníckeho práva žalobcu. Presah hranice do pozemku žalobcu značí, že žalovaní zasahujú neoprávnené do vlastníckeho práva žalobcu. Došlo k porušeniu vlastníckeho práva a pôvodnú hranicu medzi susediacimi pozemkami je potrebné nielen rekonštruovať, ale nanovo správne určiť. Trvajúci stav porušenia vlastníckeho práva žalobcu znamená, že žalobca, do vlastníckeho práva ktorého žalovaní zasahujú protiprávne, má právo domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva žalobou na určenie hranice medzi jeho pozemkami a susediacimi pozemkami žalovaných. V takomto prípade totiž ide o určenie, komu z vlastníkov susediacich pozemkov patrí sporná plocha. Jedná sa o spor o ochranu vlastníckeho práva, ktorého rozhodnutie patrí do právomoci súdu. Ide o vzájomné vymedzenie predmetu

dvoch vlastníckych práv a „určenie hranice“ treba považovať za spôsob, ktorým žalobca vyjadruje, že mu ide o určenie, ktorá časť zo spornej plochy patrí tomu - ktorému vlastníkovi susediacich pozemkov. Žaloba bola podaná dôvodne ako jediný možný a relevantný prostriedok nápravy na správne určenie hranice medzi pozemkami s parc. č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalobcu a pozemkami s parc. č. XXXX a XXXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných. Keďže hranica pozemkov žalovaných neoprávnene presahuje do pozemkov žalobcu, je potrebné súdnym rozhodnutím určiť vlastnícke právo k novovytvorenému pozemku, ktorý zodpovedá ploche presahu pozemkov žalovaných do pozemkov žalobcu. Bez podania žaloby, resp. bez rozhodnutia súdu o požadovanom určení vlastníckeho práva nie je možné dosiahnuť zápis vlastníckeho práva žalobcu do katastra nehnuteľností. Žalobca navrhol v konaní pred súdom prvej inštancie vykonanie dokazovania. Návrhy na vykonanie dokazovania boli označené v žalobe a vo vyjadrení žalobcu zo dňa 26. 09. 2022. Vykonanie tohto dokazovania je relevantné vo vzťahu k predmetu konania a zároveň je potrebné pre správne rozhodnutie o predmete konania. Súd prvej inštancie však žalobcom navrhované dokazovanie nevykonal a žalobu zamietol bez vykonania navrhovaného dokazovania. Uvedený nesprávny postup súdu prvej inštancie zakladá podľa žalobcu naplnenie odvolacích dôvodov v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, písm. e/, písm. f/ a písm. g/ CSP.

10. Pokiaľ súd prvej inštancie napadnutý rozsudok o zamietnutí žaloby založil na ustanoveniach § 228 a § 230 CSP, na tomto dôvode založené zamietnutie žaloby je zásadne nesprávne, čo zakladá podľa žalobcu naplnenie odvolacích dôvodov v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, písm. d/ a písm. h/ CSP. O otázke, ktorá je predmetom tohto súdneho konania o určenie vlastníckeho práva ku konkrétnemu pozemku v prospech žalobcu, nebolo doposiaľ v žiadnom inom súdnom konaní právoplatne meritórne rozhodnuté, a to ani v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016. Právoplatný rozsudok vydaný v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 nie je rozhodnutím o otázke, ktorá by bola, či mala byť otázkou prejudiciálnou pre rozhodnutie súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 o určení vlastníckeho práva ku konkrétnemu pozemku v prospech žalobcu. Súdne konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 a jeho výsledok nepredstavuje pre konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 o určenie vlastníckeho práva prekážku veci rozsúdenej. Ak by rozhodnutie súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 malo predstavovať pre konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 prekážku veci rozsúdenej, v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 by súd mal rozhodnúť o zastavení konania, nie o zamietnutí žaloby. Postup súdu prvej inštancie je tak vzhľadom k dôvodom, na základe ktorých rozhodol, rozporný. Prekážka res iudicata v tomto prípade neexistuje. Výsledok súdneho konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 nebráni tomu, aby súd v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vykonal navrhované dokazovanie a zaoberal sa meritórne otázkou vlastníckeho práva k nehnuteľnosti označenej v petite žaloby a vo veci meritórne rozhodol tak, že žalobe vyhovie. Vo vzťahu ku konaniu, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016, je daná totožnosť osôb (sporových strán), nie je však daná totožnosť predmetu konania.

11. Žalobca ďalej uviedol, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016, ktorý vyplýva zo žalobného nároku (petitu žaloby a výroku rozhodnutia súdu) s jeho skutkovým odôvodnením (odôvodnením žaloby a odôvodnením rozhodnutia súdu), bolo odstránenie častí stavby žalobcu, o ktorých žalovaní tvrdili, že presahujú nad pozemok žalovaných. Vo vzťahu ku konaniu o určenie vlastníctva k pozemku v prospech žalobcu (určení hranice medzi pozemkami žalobcu a pozemkami žalovaných) nejde o totožný nárok, ktorý by bol uplatnený z totožného skutkového základu. Ide síce o právny vzťah medzi totožnými osobami, pričom tento právny vzťah sa týka vlastníckeho práva sporových strán k ich susediacim pozemkom, avšak pôvodná žaloba o odstránenie častí stavby žalobcu sa opierala o iné skutočnosti (a iné dôkazy), ako sa opiera žaloba o určenie vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalobcu. Skutkový základ žaloby o určenie vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalobcu je odlišný. V konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 sa súd síce zaoberal vlastníckym právom sporových strán k ich susediacim pozemkom a hranicou medzi ich pozemkami, ale vychádzal pritom z iného skutkového základu vyplývajúceho z iných skutkových tvrdení a z iných dôkazných prostriedkov. Na rozdiel od konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 sa však skutkový základ žaloby o určenie vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalobcu zakladá na vyhodnotení všetkých listín vrátane technických podkladov a výsledkov mapovania, na základe ktorých boli v evidencii nehnuteľností zapisované práva k susediacim pozemkom

vo vlastníctve žalobcu a žalovaných, resp. na základe ktorých bola evidovaná a je určená hranica medzi susediacimi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a žalovaných. Toto predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 nebolo. Teda výsledok konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 nepredstavuje pre konanie o určenie vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalobcu prekážku veci rozsúdenej z dôvodu odlišnosti (nie totožnosti) predmetu konania.

12. Žalobca ďalej s poukazom na odbornú literatúru uviedol, že prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia. Keďže výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť, prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku, nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pričom v danej súvislosti poukázal aj na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/115/2016 zo dňa 28. 06. 2017. V konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 sa súd síce zaoberal vlastníckym právom sporových strán k ich susediacim pozemkom a hranicou medzi ich pozemkami, ale o priebehu hranice (o určení vlastníctva k určitej spornej ploche) meritórne vo výroku rozhodnutia nerozhodoval. Prejudiciálne posúdenie otázky vlastníckeho práva sporových strán k ich susediacim pozemkom a hranice medzi ich pozemkami v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 netvorí prekážku veci rozsúdenej (prekážku právoplatne rozhodnutej veci) pre konanie o určenie vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalobcu. Právne závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/13/2020 zo dňa 30. 11. 2021 považuje žalobca za nesprávne. Tento rozsudok nereflektuje zodpovedajúcim spôsobom relevantnú právnu úpravu CSP v otázkach prejudiciality, prekážky veci rozsúdenej a základných princípov civilného sporového konania. Výklad podľa ktorého rozhodnutie o povinnosti plniť tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými sporovými stranami vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie, nie je správny a nemôže platiť pre každý prípad, resp. nemôže platiť a neplatí pre tento konkrétny prípad. Podľa názoru žalobcu nie je rozumne mysliteľné a nijako logicky vyvoditeľné z výroku o plnení dospieť k neexistujúcemu výroku o určení. Ak právoplatnosť môže nadobudnúť iba výrok rozhodnutia, nie je možné hovoriť o existencii prekážky veci rozsúdenej vo vzťahu k neexistujúcemu výroku. Z výroku o povinnosti plniť (o povinnosti niečo konať) nie je možné nijako rozumne vyvodiť výrok o platnosti určitého právneho úkonu, či (ne)existencii práva. Dovodzovať tieto závery z odôvodnenia rozsudku je rovnako nesprávne, pretože účinky spojené s materiálnou právoplatnosťou môže nadobudnúť iba a výlučne enunciát rozsudku, nie jeho odôvodnenie. Doterajšie náhľady v istom zmysle suplovali neexistenciu funkčnej právnej úpravy medzitýmneho rozsudku. Tá však už účinnosťou CSP existuje. Preto už uvádzané názory neobstoja, nie je už potrebné suplovať neexistenciu právnej úpravy a s účinnosťou takto suplovanej právnej úpravy je potrebné prehodnotiť vzájomné vzťahy určovacieho výroku a výroku na plnenie. Výrok o splnení povinnosti už nemôže mať účinok na prejudiciálne posúdenie (určenie) existencie alebo neexistencie práva, ktoré determinuje výrok o plnení. Tieto funkcionality už účinnosťou CSP preberá medzitýmny rozsudok podľa § 214 ods. 2 CSP. Výrok o splnení povinnosti tak je prekážkou veci rozsúdenej len voči iným (ďalším) potenciálnym výrokom o splnení povinnosti vyplývajúcej z totožného skutkového základu medzi tými istými subjektami, nie voči neexistujúcemu meritórnemu určeniu determinujúceho práva.

13. Záverom žalobca konštatoval, že ak by malo platiť právne posúdenie veci a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ochrana vlastníckeho práva žalobcu nebude spravodlivá a účinná a žalobcovi by bola spravodlivosť odopretá. Žaloba o určenie vlastníckeho práva je dôvodná. Na naplnenie princípu spravodlivosti a účinnej ochrany vlastníckeho práva žalobcu je potrebné v súdnom konaní rozhodnúť o správnom priebehu hranice medzi pozemkami žalobcu a pozemkami žalovaných. Bez tohto určení nebudú právne vzťahy medzi sporovými stranami usporiadané spravodlivo; spor nebude rozhodnutý spravodlivo. S poukazom na článok 2 ods. 1 Základných princípov CSP uviedol, že meritórne posúdenie a rozhodnutie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnosti označenej v petite žaloby je nevyhnutné na naplnenie princípov spravodlivosti a účinnej ochrany vlastníckeho práva žalobcu. A pokiaľ takým súdnym rozhodnutím dôjde k odklonu od predchádzajúceho, avšak len prejudiciálneho posúdenia vyjadreného v odôvodnení (nie vo výroku) iného súdneho rozhodnutia, nie je to nedovolené. K porušeniu zákona takým odklonom nedôjde; bude to v zmysle zákona vyžadovať dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu (článok 2 ods. 3 Základných princípov CSP).

14. Žalovaní sa k odvolaniu vyjadrila cestou svojej právnej zástupkyne, pričom nesúhlasili s tvrdeniami žalobcu v podanom odvolaní, keď mali za to, že v súdnom spore sp. zn. 16C/338/2016 vedenom na Okresnom súde Nitra, ktorý bol právoplatne skončený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.

16C/338/2016-121 zo dňa 26. 11. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/94/2019-210 zo dňa 12. 05. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08. 07. 2020, bol vyriešený priebeh hranice medzi pozemkami strán sporu ako predbežná otázka. V súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 16C/338/2016 bol žalovanými predložený Plán skutočného zamerania vlastnickej hranice medzi parcelami na liste vlastníctva č. XXXX a liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. Q., vypracovaný Geodetickou kanceláriou GEA s.r.o., Nitra dňa 29. 08. 2015. V tomto konaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že hranica medzi pozemkami vedie tak, ako ju označili žalovaní a ako je vyznačená v Pláne skutočného zamerania. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, ako aj z Plánu skutočného zamerania, právny stav hranice, t. j. hranice zapísanej v súbore geodetických informácií katastra nehnuteľností, je totožný s užívacou hranicou (s minimálnymi odchýlkami) a začína od bodu č. 4 - roh oplotenia smetného koša, pokračuje na rohu garáže žalobcu U. H. na parcele č. XXXX/X, pričom za garážou žalovaných je medzi pozemkami pletivový plot, ktorý oddeľuje ich pozemky od pozemkov žalobcu a je postavený na hranici medzi týmito pozemkami, t. j. že priestor medzi garážami J. a H. Y. a U. H. patrí žalovaným, resp. predtým ich právnym predchodcom. V tejto súvislosti žalovaní poukázali na odseky 18., 19., 20., 21. a 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie konštatuje, z akého dôvodu nebolo možné žalobe vyhovieť, a to vzhľadom na výsledok právoplatne skončeného konania sp. zn. 16C/338/2016. Poukázali tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/13/2020 zo dňa 30. 11. 2021.

15. Znalecký posudok predložený žalobcom, resp. jeho záver, považujú žalovaní za nesprávny a v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 162/1995 Z. z. - katastrálny zákon, konkrétne s ustanoveniami § 63 a 64, ako aj s § 35 vyhlášky č. 461/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktoré upravujú obnovu katastrálneho operátu a určovanie priebehu hraníc medzi pozemkami a z ustanovení ktorých vyplýva, že vyhlásením platnosti obnoveného operátu (THM) sa doterajší operát stáva neplatným. Zápisom údajov obnoveného operátu do katastra nehnuteľností získajú tieto údaje povahu hodnoverných a záväzných údajov katastra nehnuteľností. Obnova katastrálneho operátu novým mapovaním (THM) v katastrálnom území Q. bola vykonaná v roku 1986. Technicko-hospodárske meranie začalo v roku 1984 (a to aj na Hattalovej ulici) ohľadne pozemkov, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve strán sporu, pričom ohľadne hraníc medzi týmito pozemkami bol spísaný Čiastkový protokol č. 203 zo dňa 15. 05. 1984. Podľa tohto Čiastkového protokolu č. 203 výsledky zistenia boli zaznačené v priloženom vyšetrovacom náčrte č. 203. V tomto vyšetrovacom náčrte č. 203 bola hranica zameraná presne tak, ako je v súčasnosti právna hranica zakreslená v katastrálnom operáte, ktorá je zároveň aj užívacou hranicou. Tento Čiastkový protokol č. 203 podpísala pani H., vtedajšia vlastníčka nehnuteľnosti (právna predchodkyňa žalobcu), a to bez pripomienok. V Čiastkovom protokole č. 203 je v tabuľke pri podpise pani H. uvedené pôvodné číslo EN parcely XXXX/XX a pri mene pani K. (právna predchodkyňa žalovaných) pôvodné číslo EN parcely XXXX/XX. Po THM došlo k prečíslovaniu parciel a tieto nové čísla parciel už boli uvedené vo vyšetrovacom náčrte č. 203 a tiež v príslušných listoch vlastníctva - v súčasnosti č. XXXX a č. XXXX. Čiastkový protokol a vyšetrovací náčrt sa nachádzajú v súdnom spise. Znalkyňa Ing. Strhanová na strane 2 a 3 znaleckého posudku popísala nové mapovanie - THM v roku 1984 ako aj postupné prečíslovanie parciel, avšak nevyšporiadala sa s vyššie uvedenými listinami, nedostatočne prešetrila technické podklady nového mapovania a z toho dôvodu je záver znaleckého posudku nesprávny a je v rozpore s ustanoveniami zákona č. 162/1995 Z. z. a vyhlášky č. 461/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov. Žalovaní tiež poukázali na Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 132/2019-21 zo dňa 20. 11. 2019, v ktorom Ústavný súd SR riešil obdobný prípad ohľadne obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním.

16. Záverom uviedli, že v znaleckom posudku znalkyňa Ing. Strhanová riešila historicky od roku 1956, akým spôsobom bola hranica medzi pozemkami strán sporu zameraná. Uviedla, že pozemky boli prvýkrát zamerané Geometrickým plánom č. Čd XXX/XX, že tento nebol zakreslený do katastrálnej mapy a že v tomto geometrickom pláne bola správne zameraná právna hranica medzi pozemkami strán sporu. Žalovaní sú toho názoru, že i v tejto časti je znalecký posudok nesprávny, keďže už v roku 1956 boli sporné pozemky oplotené, ako sa konštatuje v Kúpnej zmluve Čd XXX/XX, ktorou právní predchodcovia žalobcu nadobudli sporný pozemok a tento Geometrický plán Čd XXX/XX je v rozpore s tým, ako boli pozemky v prírode reálne oplotené. Z uvedených dôvodov nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že dôkaz o nesprávnej evidencii hranice medzi pozemkami sporových strán (t. j. znalecký posudok a Odborné vyjadrenie č. 1/2022) nebol vyvrátený a ani spochybnený. Vyššie uvedený Plán skutočného zamerania, ktorý bol predložený v spore sp. zn. 16C/338/2016, je správny a potvrdzuje priebeh hranice medzi pozemkami strán sporu. Dokonca priebeh tejto hranice potvrdil aj žalobca vo svojej výpovedi

na pojednávaní konanom dňa 14. 12. 2022, keď na otázku právnej zástupkyne žalovaných odpovedal, že pokiaľ ide o výklenok k smetnému košu, tento sa robil sčasti na pozemku K. (právni predchodcovia žalovaných, ktorí im nehnuteľnosti predali) a sčasti na pozemku jeho otca N. H., teda nie tak, ako tvrdil v žalobe a ako uvádza znalkyňa Ing. Strhanová v znaleckom posudku. Tiež pokiaľ ide o oplotenie medzi pozemkami uviedol, že tam bol a tento plot bol odstránený.

17. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 20. 06. 2023 zotrval na právnom názore o tom, že prejudiciálne posúdenie otázky vlastníckeho práva sporových strán k ich susediacom pozemkom a hranice medzi ich pozemkami v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 netvorí prekážku veci rozsúdenej (prekážku právoplatne rozhodnutej veci) pre konania o určenie vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalobcu, ako aj na závere o nesprávnosti právnych záverov vyslovených v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/13/2020 zo dňa 30. 11. 2021, resp. na tom, že nie sú relevantné pre tento konkrétny prípad. Posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia súdu z konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016, ktoré sa opieralo o iné skutočnosti a iné dôkazy, teda bolo založené na inom skutkovom základe a inom dokazovaní, nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Riešenie prejudiciálnych otázok v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/338/2016 nebráni tomu, aby súd v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/56/2022 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vykonal navrhované dokazovanie a zaoberal sa meritórne otázkou vlastníckeho práva k nehnuteľnosti označenej v petite žaloby.

18. Čo sa týka námietok žalovaných proti Znaleckému posudku č. 5/2021 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, resp. proti Odbornému vyjadreniu č. 1/2022 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, tieto námietky sú v odvolacom konaní bezpredmetné, resp. sú nedôvodné. V prvom rade je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa predmetnými dôkazmi v konaní ani nezaoberal. Preto žalobca podaným odvolaním vytýka, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré sú potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Posudzovanie obsahu znaleckého posudku a odborného vyjadrenia a správnosti ich záverov by malo nasledovať po vykonaní tohto dokazovania pred súdom. Nedôvodnosť námietok žalovaných proti Znaleckému posudku č. 5/2021 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej (resp. proti Odbornému vyjadreniu č. 1/2022 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej) vyplýva z toho, že žalovaní závery tohto znaleckého posudku a odborného vyjadrenia relevantným spôsobom nevyvrátili ani nespochybnili. Posúdenie priebehu hranice pozemkov a správne určenie jej priebehu s ohľadom na všetky listiny, vrátane technických podkladov a výsledkov mapovania, na základe ktorých boli v evidencii nehnuteľností zapisované práva k susediacim pozemkom vo vlastníctve žalobcu a žalovaných, resp. na základe ktorých bola evidovaná a je určená hranica medzi susediacimi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a žalovaných, je aj odbornou otázkou. Žalovaní nepredložili vlastné dôkazy, ktorými by preukázali nesprávnosť záverov Znaleckého posudku č. 5/2021 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, resp. Odborného vyjadrenia č. 1/2022 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej. Znalkyňa v znaleckom posudku podrobne prešetrila a vyhodnotila všetky listiny, vrátane technických podkladov a výsledkov mapovania (ktoré sú prílohou znaleckého posudku), na základe ktorých boli v evidencii nehnuteľností zapisované práva k susediacim pozemkom vo vlastníctve žalobcu a žalovaných, resp. na základe ktorých bola evidovaná a je určená hranica medzi susediacimi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a žalovaných, pričom sa zaoberala aj Plánom skutočného zamerania zo dňa 29. 08. 2015, ktorý bol vypracovaný Geodetickou kanceláriou GEA, s.r.o., resp. sa zaoberala a vysporiadala s realizáciou technicko-hospodárskeho mapovania. Ďalej žalobca zopakoval argumentáciu o dôvode nesprávnosti aktuálnej evidencie právnej hranice medzi pozemkami, ktorým je chybný výpočet lomových bodov pri technicko-hospodárskom mapovaní (THM) na danom mieste v roku 1986 podľa vyšetrovacieho a meračského náčrtu č. 203.

19. Žalovaní na vyjadrenie žalobcu písomne nereagovali.

20. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

21. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby žalobcu v prejednávanej spore, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny, dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 379 CSP; § 380 CSP), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP).

23. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie ohľadne existencie, predmetu a výsledku predchádzajúceho konania sp. zn. 16C/338/2016 sú popísané v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, tieto neboli medzi stranami sporné a preto z nich vychádzal aj odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní. Z uvedených skutkových zistení vyplýva, že medzi žalovanými a žalobcom v tomto konaní, prebiehal spor o odstránenie časti nadstavby, v ktorom konaní súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 16C/338/2016-121 zo dňa 26. novembra 2018 uložil žalovanému (U. H.) odstrániť časť nadstavby malometrážneho rodinného domu (zrubovej nadstavby postavenej na garáži) na CKN parcelách č. XXXX/X, XXXX/X k. ú. Q., zapísaných na LV č. XXXX presahujúce na CKN parcely č. XXXX, XXXX k. ú. Q. zapísané na LV č. XXXX po hranicu medzi týmito pozemkami v rozsahu: presahujúcu strechu v strede garáže nad parc. č. XXXX - 34 cm, za garážou 27 cm, na konci nadstavby malometrážneho rodinného domu, na parc. č. XXXX - 11 cm, presahujúce rohové spoje na parc. č. XXXX - 26 cm a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku podal žalovaný (U. H.) odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 12Co/94/2019 - 210 zo dňa 12. 05. 2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 5Cdo/100/2021 zo dňa 31. marca 2022 tak, že dovolanie žalovaného odmietol. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu v dôsledku prejudiciálneho posúdenia otázky hranice medzi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a pozemkami vo vlastníctve žalovaných v právoplatne skončenom konaní vedenom pod sp. zn. 16C/338/2016, zamietol. Žalobcovi už v tomto predchádzajúcom konaní v pozícii žalovaného nič nebránilo uplatniť si a preukázať ním tvrdené vlastnícke právo, čo sa však žalobcovi v tomto predchádzajúcom konaní preukázať nepodarilo, tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodnutí vydaných v konaní pod sp. zn. 16C/338/2016 súdom prvej inštancie resp. odvolacím súdom. Hmotnoprávna otázka priebehu hranice pozemkov žalobcu a žalovaných bola v tomto konaní vyriešená s výsledkom uloženia povinnosti žalobcovi odstrániť časti stavby presahujúce na pozemok žalovaných, keď bolo konštatované, že žalobca časťou nadstavby malometrážneho rodinného domu presahujúcou na pozemok žalovaných zasiahol do ich vlastníckeho práva. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné a v súlade s právom (ako aj so zásadami formálnej logiky) v jednom spore vyriešiť spornú otázku stanovenia hranice medzi pozemkami vo vlastníctve žalobcu a pozemkami vo vlastníctve žalovaných a dôjsť k záveru, že jedna zo strán má nárok spočívajúci v povinnosti druhej strany odstrániť časti stavby presahujúcej na jej pozemok, ktorý má svoj základ v existencii jej vlastníckeho práva a následne v spore o určenie vlastníckeho práva k totožnej nehnuteľnosti opätovne posudzovať takúto otázku a prípadne dospieť k opačnému záveru, že žalobca je vlastníkom spornej nehnuteľnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu by takýto postup nezodpovedal jednému zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty. V tomto smere nie je pritom rozhodujúce, že v predchádzajúcom spore bola takáto otázka posúdená len prejudiciálne, pretože toto posúdenie v sebe nevyhnutne zahŕňalo posúdenie samotného hmotnoprávneho vzťahu strán sporu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu a žalovaných.

Súd prvej inštancie v tomto prípade nemôže riešiť to, čo už bolo právoplatne vyriešené v osobitnom spore sporových strán.

24. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že prejudicialitu je možné vo všeobecnosti chápať aj ako kauzálny vzťah medzi dvoma subjektívnymi právami, z ktorých jedno je podmienené druhým. Podstatná je predovšetkým v prípadoch, kedy sa právoplatným rozhodnutím o veci vyriešila otázka, ktorá má zásadný význam pre ďalší spor a od jej posúdenia závisí rozhodnutie v tejto ďalšej veci. Prejudicialita teda vyjadruje aj skutočnosť, že v konaní o určitej veci sa vyskytuje relatívne samostatná otázka, ktorá bola predmetom právoplatne skončeného konania a má pre terajšie konanie určujúci význam. Účinok prejudiciality sa v tomto konkrétnom prípade prejavuje práve v zamietnutí žaloby a nie v zastavení konania z dôvodu prekážky právoplatne rozsúdenej veci, ako na to poukazoval žalobca v podanom odvolaní. Je potrebné odlišovať to, že dôjde k prejudiciálnemu vyriešeniu určitej hmotnoprávnej otázky v inom konaní a dôsledky takéhoto vyriešenia určitej hmotnoprávnej otázky pre iné neskoršie konanie (v tomto prípade dôsledky spočívajúce v zamietnutí žaloby), od naplnenia podmienok pre konštatovanie prekážky právoplatne rozsúdenej veci, ktorá zakladá iný právny následok v podobe zastavenia konania, k čomu v tomto prípade nedošlo.

25. Na základe uvedeného žalobca v podanom odvolaní nesprávne namietal, že právoplatný výsledok predchádzajúceho konania vedeného pod sp. zn. 16C/338/2016 nemá vplyv na prejednávany spor; otázka danosti vlastníckeho práva žalovaných v uvedenom spore bola nevyhnutnou (prejudiciálnou) otázkou vo vzťahu k dôvodnosti ich žaloby; predmetná otázka danosti ich vlastníckeho práva k sporným pozemkom bola podstatnou súčasťou právneho posúdenia veci a viedla k právoplatnému úspechu v uvedenom spore (bez existencie ich vlastníckeho práva by nemohli byť v spore vzhľadom na obranu žalobcu úspešní); preto sa žalobca mylí, že predmetný spor a jeho výsledok nemá vplyv na prejednávany spor. Postupom súdu prvej inštancie tak nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a súd prvej inštancie sa nemohol dopustiť ani pochybenia v rámci zisťovania skutkového stavu, pretože len súd rozhoduje o tom, ktoré dôkazy z navrhnutých vykoná (s navrhnutými dôkaznými prostriedkami, ktorými však nebolo vykonané dokazovanie, sa preto nemusel súd prvej inštancie ani osobitne vysporiadať v odôvodnení napadnutého rozsudku z hľadiska ich obsahu) a ich vykonaním nemohlo dôjsť k zisteniu rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci, pretože tieto boli dostatočne zistené z pripojeného spisu v predchádzajúcom spore vedenom pod sp. zn. 16C/338/2016; súd prvej inštancie preto na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil a žalobu žalobcu ako nedôvodnú správne zamietol.

26. Odvolací súd sa stotožnil aj s procesným postupom súdu prvej inštancie a s jeho názorom ohľadne neexistencie neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania v podobe prekážky právoplatne rozhodnutej veci; o prekážku právoplatne rozhodnutej veci nejde v prípadoch, ak súd určitú otázku v konaní posúdil len prejudiciálne, pretože prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia, ktorý jediný v rámci súdneho rozhodnutia nadobúda právoplatnosť; riešenie prejudiciálnej otázky sa prejavuje len v odôvodnení rozhodnutia, ktoré nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Navyše súd prvej inštancie správne poukázal na odlišnosti v skutkovom vymedzení uplatnených nárokov žalobcov v predchádzajúcom spore a žalobcu v prejednanom spore; navyše niet pochyb o tom, že zmenené procesné postavenie strán oproti predchádzajúcemu sporu zakladá povinnosť súdu znovu vec posúdiť za súčasného rešpektovania predchádzajúcich rozhodnutí o hmotnoprávných vzťahoch pôvodných strán; súd prvej inštancie preto správne pristúpil k vecnému posúdeniu dôvodnosti žaloby žalobcu v prejednanom spore.

27. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil svoje rozhodnutie aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/13/2020 zo dňa 30. 11. 2021, ktorý sa s otázkou záväznosti prejudiciálneho posúdenia komplexne vysporiadaava (okrem iného aj vo vzťahu k rozhodnutiu, na ktoré poukazoval žalobca v podanom odvolaní - sp. zn. 3Cdo/115/2016), na ktorého závery v celom rozsahu odkazuje aj odvolací súd.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené je tiež potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď už nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, pretože by to bolo pri vyššie uvedenom správnom právnom posúdení veci nadbytočné a nevhodné. Odvolací súd preto pokiaľ ide o odvolacie dôvody uplatnené žalobcom uvádza, že nedošlo k ich naplneniu.

29. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaným, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).